

437. Úr Isten, ki minket sok áldásiddal

Vad Péter Zsigmond

1. Úr Is-ten, ki min-ket sok ál-dá-sid-dal töl-tél be, Ez új esz-ten-dő-vel jó ked-ved ne sza-kaszd fél-be!
2. E gyü-le-ke-ze-ten, mely e hely-re te-le-pe-dett, Kö-nyö-rülj, Úr Is-ten, bő-vítsd raj-ta ke-gyel-me-det,

5

Áldd meg kez-de-tét své-gét en-nek, Hogy mi-dőn nap-ja-i le-men-nek, Mond-has-suk: Di-cső-ség Is-ten-nek!
Áldd meg nagy-ja-it, ki-csi-nye-it, Mind köz-,mind ta-ná-csos ren-de-it; Tö-röld el a sí-rók köny-nye-it!

3. Adj vidám órákat, ha nekünk azt jónak látod, Békességes türelést, ha vessződöt ránk bocsátod;
Ha több esztendőt nem számlálunk, S ma vagy holnap innen megválunk: Add, hogy legyen boldog halálunk!

